

Tað kunngerst hervíð fyrri slekt
og vinum at kæri fæðir, verð-
fæðir og abbi okkara

JACOB F. OLSEN
bókaldari

doyði leygardagin 10. mars.
Jarðarferðin verður frá kirkju-
uni miðvikudagin 14. mars kl. 2.

Fyrri familjuna
OLAF OLSEN

varð ein stórir flokkur av Føroyingum nevndur landsvirkjarar, Landsforræðere, tí at teir í síni neyð høvdu vent ser beinleiðis til Onglands og biðid um loyvi til at flyta neyðsynjarvøru til Føroyar, tá Danmark segðist ikki at vera fott fyrri at útvega okkum nakað, og hungur stóð fyrri durum. Hvussu gekkst við hesi umsókn, skal ikki umrøðast her — bara tað skal slást fast: „Landsforræðere“ vóru teir nevndir av sínum egnu landsmonnum.

Teir, sum heftu hetta skendsilsnavn á Føroyingar, var sambandsflokkurin við sínum hjálparum, og hesin flokkur hevur verið fúsar til at hogga í teir Føroyingar, sum vóru nationalt sinnaðir, og tað at vera nationalur og at vera landsvirkjari varð avmálað at vera hvørt sum annað — og soleiðis hava Føroyingar verið avmálaðir niðri í Danmark fyrri tí danska fólkunum. —

Í hesum tíðum eru víðurskiftini sovordin í Danmark, at landsins suðurmark stendur í vidda, av tí at Týsklands nazistar, Hitler flokkur, sendur sínar armar inn um mark. — Og í Danmark kenna allir góðir danskir menn tað at vera sína plikt at verja hitt danska suðurmakið og verja Danmark móti hesum týska nazistarbeidinum, Hitler nýggja „kulturi“. — Tað fatast av øllum góðum donskum monnum at vera ein hóttað mót Danmark sum land, sum kulturstát, og tað er eitt arbeiði, ið hevur til endamálið at taka tað aftur, sum Danmark vann í 1920, tað gongur út uppá, at skerja landið aftur. — Vit vilja nú spyrja øll tey, sum hava eitt sindur av góðsku fyrri tí litla landi, sum Bismarck við jarnhond fekk skert so, at har varð eitt sár, ið aldrið varð lekt, hvat tey siga um tann, sum í „Føroyatíðindi“ prísar tí manni, Bismarck, og hvat tey siga um hann, sum í hesum sama blaði prísar honum, Hitler, sum „fuldført Bismarcks store Drom“. — Og hvat var so „Bismarcks Drom“? „Týskland sum Rígt uden politiske Sognegrænsere“. Upptí hetta ríki hoyrði Suðurland, alt tað sum Bismarck tók frá Danmark í 1864 — og hann ætlaði at taka meir!

Er hetta ikki í hesum tíðum landsvirkjandi, landsforræðerisk, tala av danskum statsborgara? Hvát halda menn?

Tað sigst millum manna, at tann — (ella teir) — sum fjallir

A/S

BALSLEV & GOOS

THORSHAVN

Altid stort Lager af:

Træløst i alle gangbare Dimensioner samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:

Fint savet Fyrretømmer,
Baaetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. L.,
Krydsfluer i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Træløstforretningen: Nr. 194.

seg aftanfyrri merkið -n, er virkandi kraft innanfyrri sambandspressuna, og er tað so, vildi tað verið syndarligt at sæð sambandsins bestu kreftir verða stemplaðar sum svikjarar móti Danmark.

Kundi tað tí ikki hugsast, at tann ið fjallir seg aftanfyrri hetta loyndarmerki, navngav seg, tí tað er bæði synd og skomm, at ein ella fleiri skyldaleysir skulu líða fyrri tað, sum hann, ið ábyrgdina hevur, ger?

Sjálvsagt her blaðstjórin ábyrgdina fyrri tað, sum í blaði hansara stendur við ongum navni undir, og alt tað ljóta kemur yvir hansara høvur, men stóðugt spyrja fólk — hvor er hasin, ið skrivar? Munnu tey nakrantíð fáa svar?

„Statens Landbrugsforsøg paa Færoerne“

hevur sent út lítlið hefti, 30 síður stórt, um „Leverikts Forekomst og Bekæmpelse paa Færoerne“. Skrivað hava M. W. Lützen og P. Boven.

Hesum skrivast:

Iktesygen omtales som den Sygdom, der for Tiden, efter at man har faaet et godt Middel mod Bradsolen, forvolder det største Tab i Faarebesætningen. Iktesygens Udbredelse paa Øerne er undersøgt og beskrevet og der er i Beretningen indføjet et Kort, hvor de med Iktesygge befængede Steder er afmærkede. Det beregnes, at ca. 10000 Faar i alt aarlig er udsat for Angreb af Iktesygge.

Den hidtige Bekæmpelse af Iktesygen omtales: 1. Vandafledning paa Græsgangene, 2. Faarebesætningens Røgt saaledes at det størst mulige Antal Faar bliver holdt oppe paa de højere liggende Græsgange saa længe som mulig ud paa Vinteren, 3. Begrænsning af det Antal Kvæg og Heste, der kan græsse i Høgen og Tidsbegrænsning af Kvægs og Hestes Græsning paa de lavt liggende Græsgange.

Leverikts Levevis og Forekomst omtales noje efter forudgaaende særlige Undersøgelser her paa Øerne. Det er ved disse Undersøgelser gjort, at den samme Snegl, der er Mellemvært for nogle af Leverikts Udviklingsstadier i andre Lande — *Limnaea truncatula* — ogsaa er Mellemvært her paa Færoerne, og Leverikts Udvikling fra Æg til Ikte beskrives nærmere saaledes at Smiltvejen for Iktesygen ogsaa her paa Færoerne er klarlagt i Medfør af de her foretagne Undersøgelser.

I 1923 gjorde Dyrlæge C. J. Bech Faarebrugene paa Færoerne opmærksom paa, at der var fremkommet et virksomt Middel mod Iktesygge, et iktedrebende Middel — Distol. — For at prøve dette Middel Virkning blev der truffet Aftale med Lederen af Statens Landbrugsforsøg paa Færoerne om under Kontrol at foretage en Prøve med dette Middel, i 1927 og 1928 blev der begge Aar givet Distol til Faarene i Forpagter Reinert Hauge i Nordredal og i Aarene 1927, 1928 og 1929 blev de slagtede Moderfaars Levere og Galdegange undersøgt dels for at konstatere mulig Tilstedeværelse af levende Ikte og dels for at efterse, om Leverene bar Mærker efter Angreb af Iktesygen.

I Henhold til det foretagne Forsøg med efterfølgende Undersøgelse er det konstateret, at Distol er et virksomt iktedrebende Middel, der med Fordel vil kunne anvendes, hvor Iktesygen optræder. Det bemærkes, at der ikke er prøvet med andre iktedrebende Midler end det nævnte.

Afsnittet om Leverikts Levevis og Bekæmpelse er affattet af Afdelingsbestyrer mag. scient. P. Boven og de andre Afsnit af Landbrugskonsulent M. W. Lützen. Efter Beretningen er der trykt et kort Sammenlægning af den paa engelsk.

Interesserede vil kunne faa Beretningen ved Henvendelse til Statens Landbrugsforsøg ved Forstander E. Knudsen, Højvig

eller Landbrugskonsulent Thorshavn.

Tíðindi.

Í Miðvagi.

Her, sum alla aðrastaðni, hevur verið hildið sóknarstýrival. Her vóru triggir listar komnir inn, men bara tveir vóru rættir. Annar listin hevði allar teir gomlu limirnar uttan bara ein, men á hinum vóru allir nýggir og óroyndir. — Av hesum komu teir triggir inn: Samuel Ellensgaard, navigatorur, Jacob Joensen, jarnsmiður og Thomas Thomsen, navigatorur. Hvát hesir menn verða forir at gera, er ikki gott at siga enn, men vónandi er, at teir koma at virka til gagn. Tað er ikki nóg mikið at tosa væl, virkast má eisini. Av hinum listanum komu tveir, Søren Danielsen, fyrrverandi formaður, og Andreas Joensen, keypmáður.

Fiskiskapur hevur eingin verið hesa seinastu tíðina, tí veðrið hevur verið so vánaligt, at ikki hevur verið komandi á sjógv. —

Vit Vágamenn sendu seinasta ár eina áheitan til Føroya loyting, har vit bóðu tingið um at koma okkum til hjálpar, um tað var møgult, til at steðga nýtsluni av línu á havinum kring Vágar í vartíðini; men eitt gamalt orð sigur, at „leingi er tað, ið væl skal verða“, og enn hava vit einki høyrst aftur frá tinginum, og nú fer várróðurin skjótt at byrja aftur. Her man orðatakið hóska væl, og ivaleyst man svarið fara at verða sera gott, tá tað einuferð kemur aftaná at so long tíð er gingin.

Skatturin er nú álikaður, skattaprocentin er 11, men her eru, tá læknin og presturin ganga frá, eingir stórir skattarindarar. Her er nú á døgum eingin drift, sum kann bera stóran skatt, her er alt meiri smáligt, her er gingið nógv aftur á hondina í teim seinasta árunum. Fyri 20 árum síðan vóru her 5 skip — men hvat er nú?

Her vesturi stendur stríð, sum alla aðra staðni, millum fiskimenn og reiðarar. Í Sorvági gekst illa, men um stríðið har hevur staðið at lesa í øllum bløðum her í Føroyum. Hvát endin verður, veit eingin enn.

Tíðindamaður.

„Føroya Socialdemokrat“

biður meg um at endurprenta eitt petti av tí, sum hann skrivði um mjólkafelagið, og geri eg tað hervið:

Tað sum serliga hevur gjørt felagið sterkt og ríkt er ikki mjólkinn, hon gevur ikki meir enn frá hordini og í munni.

Hetta stóð í „F. S.“ nr. 2 hin 9. januar í ár.

N. A. Eidesgaard.

Tað hevði kanska verið betur, um harra Eidesgaard ikki tók eitt so lítið petti, men eina stórri heild.

Bladstj.

Erklæring.

Vi har modtaget nedenstaaende Erklæring med Anmodning om Optagelse:

I »Føroya Social-Demokrat« for 6. Marts d. A. indeholdes et Referat af en Tale, som Fisker Ole Poulsen, Gøte, har holdt paa Tvera. Herefter skal han have udtalt, at feroske Fiskere i de sidste 8—10 Aar har mistet over 400.000 Kr., og anfører som Eksempler paa Fiskernes Tab ved Konkursboerne:

M. C. Restorff & Son. Kr. 43.751,18
Handelsforeningen - 36.286,68
J. E. Thomsen, Sandev. - 74.737,53
S. P. Petersen, Fugleff. - 61.801,47
Br. Lützen, Klaksvig - 43.327,89
Johs. Johannesen, Thrsh. - 12.042,23
Poul Olsen, Vestmnh. - 83.116,56
C. Christiansen, Thrsh. - 23.232,43
Jens Evensen, Thrsh. - 26.458,34
J. M. Olsen, Sorvaag - 4.773,43
M. Nielsen, Vestmnh. - 17.342,17

Da Rederiforeningen var klar over, at disse Oplysninger var fuldstændig urigtige, har vi foretaget en nærmere Undersøgelse og rettet Forespørgsler til de Personer, der har bestyret de paagældende Likvidations- eller Konkursboer, og skal herefter oplyse følgende:

1) M. C. Restorff & Sønners Likvidationsbo.

Fiskerne fik alle deres Penge.

2) Handelsforeningens Konkursbo.

Fiskerne fik alle deres Penge.

3) J. E. Thomsen, Sandevaag.

Fiskerne fik alle deres Penge.

4) S. P. Petersens Likvidationsbo, Fugleffjord.

De øvrige Kreditorer gik ind paa, at Fiskerne forlods skulde faa deres Penge, og dette skete ogsaa.

5) Broður Lützen Konkursbo, Klaksvig.

Fiskerne fik deres Penge.

6) Johs. Johannesen, Lervig.

Fiskerne fik deres Penge.

7) Poul Olsens Konkursbo, Vestmanhavn.

Fiskerne fik deres Penge.

8) C. M. Christiansen, Thorshavn.

Alle Fiskerne, som havde anmeldt deres Krav til Fiskimannafelagið fik deres Penge. Nogle, der kom bagefter fik 50%, og Tabet drejer sig om et Par Tusind Kr.

9) J. P. Evensen & Son i Likvidation, Thorshavn.

Fiskerne fik fuldt Dækning.

10) J. M. Olsen, Sorvaag.

Fiskerne fik deres Penge fuldt, forinden Frk. Nielsen maatte gaa fallit.

Der blev sørgt for, at Fiskerne fik deres Penge fuldt, forinden Frk. Nielsen maatte gaa fallit.

Det er beklageligt og uretfærdigt, at Ole Poulsen fremsætter saadanne urigtige Oplysninger uden at sætte sig ind i Forholdene og endnu mere skadeligt i disse Tider, hvor saadanne vildledende Oplysninger kun tjener til at ophidsede Sindene.

Bestyrelsen for Færoernes Rederiforening.